

# CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

## Bài thứ 30

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

\*\*\*

Hôm qua chúng ta đang chia sẻ câu chuyện Du Tịnh Ý gặp thần bếp, đã hết phần 1. Hôm nay trước khi bước vào phần 2 của bài này, tôi xin tóm tắt lại phần 1 như sau:

Du Đô sinh ra vào thời nhà Minh, vốn là người thông minh, có tài. Trước khi gặp Táo quân, ông cho rằng mình đã làm rất nhiều điều thiện và cũng thực hành được rất nhiều năm, như giữ gìn kính tiếc giấy có chữ viết, phóng sinh cứu vật, răn ngừa những sự tham dâm, giết hại, nói dối... nhưng tại sao ko thấy phước chỉ thấy có họa? Họa đến như thế nào?

- 1) Dù thông minh, tài trí nhưng không thể đỗ đạt, thành danh
- 2) Có 5 con trai chết 4, còn 1 thất lạc, vậy là ko còn đứa con trai nào
- 3) Có 4 con gái chết 3, chỉ còn 1 đứa thì bị ngẩn ngơ. Vậy là 9 đứa con chỉ còn 1 đứa ngẩn ngơ
- 4) Vợ khóc thương tới mù lòa
- 5) Nghèo nàn túng quẫn

Ông 7 năm liên đều dâng sớ lên táo quân để kêu cầu Ngọc hoàng về sự bất công này. Cuối cùng thì vào đêm giao thừa ông gặp được Táo thần (chính như chúng ta gọi là ông Táo đó). Táo thần đã chỉ cho ông nguyên nhân làm lành gặp dữ: Đó là tất cả những việc thiện mà ông đã làm đều là giả thiện? Vì sao nói thế?

- ✓ Thứ nhất: Nói giữ gìn, kính tiếc giấy có chữ viết nhưng chỉ là hình thức
- ✓ Thứ hai: Về phóng sanh làm qua loa không thực tâm từ bi

- ✓ Thứ ba: Dùng lời lẽ xảo ngôn để che dấu lỗi lầm mình;
- ✓ Thứ tư: Tha hồ thị phi, chê bai người khác. Thấy việc thiện đã ko thể giúp nội tài, ngoại tài thì thôi nhưng cũng ko thể khích lệ, cổ vũ việc thiện này,
- ✓ Thứ năm: Kiêu ngạo cho mình là đức hạnh
- ✓ Thứ sáu: Việc tà dâm không phải không làm mà không có điều kiện để làm
- ✓ Thứ bảy: Khi ở một mình thường khởi tâm ác trùng trùng

Tâm ác thế nào?

- 1) Niệm tham lam,
- 2) Niệm dâm,
- 3) Niệm dật,
- 4) Niệm ganh ghét, hẹp hòi, đố kỵ,
- 5) Niệm nóng nảy,
- 6) Tự mãn khinh người,
- 7) Nhớ việc đã qua,
- 8) Mong việc sắp đến,
- 9) Báo thù rửa hận...

Chen nhau khởi lên nhiều đến mức ko thể ghi hết. Vì thế mà suốt cả đời khi nói một lời lành, làm một việc thiện, chẳng qua đều chỉ là phô trương hư huyền mà thôi, chưa từng có lời nói nào, việc nào là chân thật cả (vì đều ko xuất phát từ tâm). Hơn nữa, tâm niệm xấu ác lại chất chứa tràn ngập trong lòng, tiếp nối nhau không ngừng sinh khởi. Như vậy mà mong muốn được trời cho phước báo tốt lành thì có khác nào mảnh đất gieo trồng đầy những gai góc, lại mê muội mong thu hoạch được lúa tốt, chẳng phải là sai lầm lắm sao?

Nghe đến đây thì Du Đô bừng tỉnh, đúng là mê hoặc điên đảo mà ko biết là mình đang mê, nên khi có người khai ngộ thì ông liền bừng tỉnh. Du Đô vội vàng quỳ xuống xin Táo thần chỉ dạy.

Hôm nay chúng ta sẽ chia sẻ tiếp đến:

#### **Mục 4. Táo Thần dạy cách tu thiện đúng**

*1- Trước tiên là phải xuất phát từ tâm thiện.*

Táo thần dạy:

“Ông từ nay về sau mỗi khi có những vọng tưởng, tạp niệm như tham lam, dâm dục, giả dối thì phải đem hết quyết tâm mạnh mẽ dứt trừ tất cả, thanh lọc tâm ý sao cho luôn trong sạch, an tịnh, mỗi mỗi tâm niệm đều chỉ toàn là hiền thiện”.

[Chỗ này xin chia sẻ thêm cùng các bạn: Hòa thượng vẫn dạy chúng ta là gì ạ? ‘Tu từ căn bản’, căn bản là gì? Là chính là từ tâm đấy. Luận Đại thừa Phật pháp chỉ luận từ tâm, không luận từ sự. Đây ạ, Du Tịnh Ý làm toàn về sự có được cái gì đâu. Còn nếu như cái tâm bạn đã phát xong rồi, thì kể cả những cái chướng ngại làm cho bạn không làm được thì bạn “phát ý đã viên thành”, xong rồi, công đức tích lũy bạn đầy đủ, còn cái người chướng ngại kia người ta chịu tội].

## *2- Phải hết lòng làm thiện, không mong cầu hồi báo*

### *Táo thần dạy tiếp*

“Khi gặp một việc thiện, nếu thấy sức mình có thể làm được thì phải mang hết sức ra làm ngay, trong lòng không mong báo đáp, không cầu danh tiếng”.

### *[Hết lòng như thế nào?]*

“Bất kể đây là việc thiện lớn hay việc thiện nhỏ, khó khăn hay dễ dàng, đều đem tâm chân thành, ham thích nhẫn nại mà làm.

Nếu thấy sức mình không thể làm nổi thì cũng hết lòng lưu tâm, ân cần khăn khoản khiến cho tâm lành ấy được nuôi dưỡng trọn vẹn”.

[Chỗ này xin chia sẻ thêm cùng các bạn: Đây chính gọi là “lực bất tòng tâm” đấy ạ, “lực bất tòng tâm” thì sao ạ? Thì phải hết lòng lưu tâm, ân cần khăn khoản khiến cho tâm lành ấy được nuôi dưỡng trọn vẹn].

## *3- Làm thiện phải có tâm nhẫn nại*

### *Táo thần dạy tiếp:*

“Điều cốt yếu là làm thiện phải có tâm nhẫn nại và kham chịu”

[Hôm qua tôi vừa chia sẻ về cái bài làm thiện rất nhiều oan ức khổ sở: Bị người chướng ngại, người đổ kỵ. Hòa thượng bảo người bình thường chỉ

muốn là người khác giống mình thôi, tức là mình ác chỉ toàn nghĩ cho mình thì người khác cũng giống thế là phải ác. Thế thì bây giờ tự nhiên có cái người làm thiện thì khác mình, thì ngứa mắt, thì tha hồ đổ ky, tha hồ chướng ngại. Vì vậy phải nhẫn nại và kham chịu.

Táo thần dạy tiếp]:

“Thứ hai: Phải có tâm kiên trì không thôi chuyển: Nhất định không được biếng lười, nhất định phải chân thành, không tự lừa dối. Cứ như vậy mà thực hiện lâu ngày tự nhiên sẽ có ứng nghiệm kỳ diệu khôn lường”.

[Bạn nhớ nhé:

- ✓ Trước tiên là Táo thần dạy bạn là phải xuất phát từ tâm;
- ✓ Thứ hai là làm thiện không mong cầu hồi báo,
- ✓ Thứ ba làm thiện phải có tâm nhẫn nại, kham chịu, kiên trì không thôi chuyển.

Không phải hôm nay vừa mới làm 1 việc, ngày mai làm thêm được một việc nữa, ngày kia làm thêm được 1 việc nữa, bảo sao ạ? Mãi không thấy quả báo, mãi sao không thấy phước đến.

Táo thần dạy tiếp]:

“Ta thấy gia đình ông thờ kính ta từ rất lâu, chân thành, nên mới đặc biệt qua đây có mấy lời xem như là báo đáp. Ông phải nhanh chóng làm ngay, không nên chậm trễ may ra mới có thể chuyển đổi được ý trời.

Vị khách họ Trương nói xong, đi thẳng vào trong nhà. Du Công lập tức đứng dậy đi theo, vừa vào đến chỗ ban thờ của Thần Bếp thì hốt nhiên không còn thấy đâu nữa, mới biết người mình vừa gặp chính là ngài, liền cung kính đốt hương lạy tạ”.

[Chỗ này tôi xin chia sẻ thêm ạ: Nếu như mà năm nào bạn nghe, bạn cũng lạy Táo thần, bạn cũng cúng, nhưng cái tâm này bạn không chuyển, thì vẫn ko được ích gì. Bởi vì Du Tịnh Ý là cúng suốt, nhưng mà họa cứ đến đều đều. Không có thần Phật nào có thể ban phước được cho bạn, cũng không có ai, ko có quỷ thần nào có thể giáng họa cho bạn cả, mà tất cả đều là tự làm tự chịu. Đây là nhân và quả].

## **Mục 5. Quyết tâm thay đổi**

## *1- Đổi tên thành Tịnh Ý*

Hôm sau là ngày nguyên đán, ông Du Đô thiết lễ kính lạy trời đất, thề nguyện sửa đổi tất cả những lỗi lầm trước đây, thực hành mọi điều thiện, lại tự sửa đổi hiệu mình thành Tịnh Ý, tạo nhân để thể hiện ý nguyện muốn dứt trừ mọi sai trái xằng bậy, làm thanh tịnh tâm ý.

[Xin chia sẻ thêm cùng các bạn ạ: Trong cuốn “Liễu Phàm Tứ Huân, mà chúng ta đã có dịp học qua, Ngài Viên Liễu Phàm tên thật của ông vốn là Hoàng Khôn Nghi. Sau khi ông gặp Vân Cốc thiền sư, được Vân Cốc Thiền sư khai thị cho xong thì ông về đổi tên là Viên Liễu Phàm, Chữ “Liễu” là dứt sạch, “phàm” là phàm phu, dứt sạch cái phàm tục ấy đi không còn nữa, quyết tâm đổi thành người mới. Cho nên cả ngài Viên Liễu Phàm lẫn Du Tịnh ý đều ở cùng thời với nhau, (là thời nhà Minh ạ) lại cùng ở một vùng, lại cùng được thánh nhân khai thị, lại cùng được ngộ nên đều chuyển được họa thành phước].

## *2- Thành tâm sám hối trước tôn tượng Quan Âm để hạ quyết tâm.*

Ngày đầu tiên bắt đầu làm việc thiện, những ý niệm hỗn tạp cứ đua nhau sanh khởi, nếu không sanh tâm ngò vực ắt cũng rơi vào tâm lười nhác, uể oải. Trải qua mấy ngày như thế, rồi lại thấy mình rơi vào chìm nổi mê muội như trước, cứ u mê. Trong nhà có thờ tôn tượng Bồ Tát Quán Thế Âm, Du Tịnh Ý liền đối trước tượng Bồ Tát lễ lạy cầu sám hối, khấu đầu đến nỗi chảy cả máu trán, cung kính phát lời đại nguyện rằng:

“Con nguyện giữ cho tâm ý chỉ còn thuần nhất niệm lành, tinh tấn nỗ lực làm thiện, nếu có may mắn buông lung thối chí thì sẽ vĩnh viễn chịu đọa vào địa ngục”.

[Bởi vì Du Tịnh ý cũng như chúng ta bây giờ thôi, là cứ thấy ‘vọng niệm trôi bời’, rồi sinh tâm ngò vực, rồi sinh tâm lười nhác, không thì lại chuyển vào u mê, cho nên ông...]

Mỗi ngày vào lúc sáng sớm ông đều kiên trì xưng niệm danh hiệu của Bồ Tát Quán Thế Âm Đại Từ Đại Bi để cầu sự gia trì cho mình trong việc làm thiện.

## *3- Ông cẩn trọng từ ý niệm đến hành vi như có quỷ thần soi xét*

Sau đó mỗi một lời nói, mỗi một việc làm, mỗi một ý nghĩ trong suốt ngày ấy ông đều tưởng như đều có quỷ thần đang ở bên cạnh đang xem xét, tuyệt nhiên không dám dối trá lừa lọc, ko dám buông thả phóng túng.

[Các bạn phải cố gắng luyện được, khi ngồi một mình, dù chỉ có ý nghĩ mình khởi lên thôi, ko có khẩu cũng ko có hành thì cũng phải luôn tự cảnh tỉnh mình rằng xung quanh là các vị thiên địa quỷ thần đều biết hết ý nghĩ của mình. Như thế các bạn sẽ phát tâm kính sợ, phải cố gắng rèn luyện.

Có người tâm sự với tôi rằng:

- Con biết là sai, cái tâm này sân khó chịu, tham lam nổi lên con biết sai, nhưng không làm sao con dừng được nó.

Tôi liền chia sẻ rằng:

- Đúng ạ, tôi cũng đã bị như thế nhiều lần mà. Vậy làm thế nào ạ? Phật dạy bạn phải bắt đầu buông được từ tham, bởi vì nếu như cái ý niệm tham của bạn không còn thì cái ý niệm sân, ý niệm khó chịu, ý niệm đố kỵ đều không còn nữa, vì tôi ví dụ sân chẳng qua là do tham không được mà thôi. Điều này tôi cứ phải nhắc đi nhắc lại mãi. Cho nên mấu chốt cuối cùng làm cho tâm bạn lắng xuống mãi, cứ toàn ác niệm mãi chính là tham, vì sau khi tham rồi mới sân, mới si, mới mạn, mới đố kỵ...Do đó bạn phải diệt trừ tham đầu tiên thì bạn sẽ dừng được các niệm ác kia . Mà muốn diệt trừ được tham thì bạn phải bỏ thí cúng dường, làm mãi thành quen thì bạn sẽ trừ được cái tâm tham. Nhưng bỏ thí cúng dường ai trước, cha mẹ trước, lại quay trở về chữ hiếu.

Chúng ta tiếp tục]:

#### *4- Hoan hỉ hết lòng vì người*

“Hết thấy những việc gì có thể cứu giúp người khác, có thể làm lợi lạc cho người, cho đời,

- bất kể việc đó là lớn hay nhỏ,
- bất kể bản thân mình đang lúc bận rộn hay nhàn rỗi,
- bất kể là người khác có biết đến hay không
- Cũng không ngần ngại suy lường sức lực tự thân làm nổi hay không làm nổi.

Du Tịnh Ý đều hoan hỷ cố hết sức mà làm cho đến khi thành tựu mới thôi

[Đây là hy sinh phụng hiến. Chúng ta đã chia sẻ, tâm bồ đề là ‘Hy sinh phụng hiến’. Cho nên ‘Tứ hoằng thệ nguyện’ của Phật câu đầu tiên mới là ‘Chúng sinh vô biên thệ nguyện độ’ cho nên Du Tịnh Ý cứ thể hoan hỷ, vui vẻ mà làm thôi.

Tôi nói thật hôm nọ nhà tôi có đám cưới, các bạn đều hết lòng giúp tôi từ hội trường, đến các món ăn tất cả các thiết bị khác như loa đài, tuốt tuốt nhưng cái mà tôi cảm thấy xúc động nhất là tất cả các bạn làm với một cái rất tâm rất là hoan hỷ. Tôi bảo cái tâm hoan hỷ này của các bạn nó tạo thành như một cái sóng ấy, mà nó bao bọc vào tôi cũng như gia đình tôi hôm ấy. Đây mới là quan trọng nhất.

Tôi lại nhớ đến câu chuyện trong An Sỹ Toàn Thư có nói đến một cái vị ấy chỉ là một người kiếm củi thôi, thế nhưng trên đường về bán thì được một ít tiền, thì thấy một cái vị tỳ kheo ngồi đấy, cúng dường hết toàn bộ cái tiền bán củi. Nhưng sau khi cúng dường xong thì lại mỗi một bước chân ông ấy đi về đến nhà ông lại hoan hỷ một cái, cứ mỗi bước chân.

Thế thì đến một kiếp lâu xa sau ông ấy trở thành vua, các bạn có nhớ không ạ? Thế thì cái vị vua lúc ấy thấy cái con mèo nó chạy đến chỗ ấy, thế bắt đầu mới tìm ở chỗ đấy thì cứ một bước chân đào được một hũ vàng to, thì lại thêm một bước chân nữa lại một hũ vàng nữa. Cứ như thế hàng bao nhiêu dặm lại toàn vàng là vàng. Đến lúc hỏi Phật, Phật bảo đây kiếp trước ông là cái người bán củi, và mỗi khi ông cúng dường cái chỗ tiền bán củi ấy ông lại với một cái tâm hoan hỷ, không hề tiếc.

Đấy nhớ, bất kể sự việc ấy lớn hay nhỏ, bất kể bản thân mình đang lúc bận rộn hay nhàn rỗi, bất kể người khác có biết hay không cũng không ngần ngại suy lường sức lực tự thân làm nôi hay không làm nôi, Du Tịnh Ý đều hoan hỷ cố hết sức để làm cho đến khi thành tựu mới thôi.

Nhớ, việc lớn hay việc nhỏ, chúng ta nói đây là ‘tích tiểu thành đại’ bạn nhớ chưa ạ? Đúng ko ạ? Bất kể là bản thân mình lúc ấy đang bận rộn hay nhàn rỗi đó ạ; bất kể là người khác có biết đến hay không, không cần quan tâm, cứ thế là làm. Cũng không ngần ngại suy lường sức lực tự thân làm nôi hay không làm nôi Du Tịnh Ý đều hoan hỷ cố hết sức làm cho đến khi thành tựu mới thôi].

## Tiếp tục

### 5- Tuyên giảng khuyên người làm thiện.

- Ông lại tùy nhân duyên, phương tiện mà rộng nói những việc tích lũy âm đức;
- Hơn nữa còn nỗ lực khuyên người giữ theo luân thường đạo lý;
- Siêng năng đọc sách học hỏi;
- Giữ lòng khiêm hạ, nhẫn nhục, hòa kính.
- Lại thường dùng những lời lẽ nhân quả báo ứng để giảng rộng với người.

### 6- Ghi chép những việc làm chính đáng, cuối tháng kính báo lên Táo Thần.

Ông nỗ lực chuyên cần làm thiện, suốt ngày như vậy nhưng vẫn không cho là đủ. Vào ngày cuối tháng, ông Du Tịnh Ý lại đem hết những lời nói việc làm trong suốt tháng đó đem viết thành một tờ sớ đốt trước bàn thờ của Thần Bếp để kính báo.

## Mục 6. Chuyển họa thành phúc

Ông thực hành như vậy cho đến khi được thuần thực, đạt đến mức ‘thân vừa động ắt có muôn vàn điều thiện tùy theo, tâm vừa tĩnh ắt không có một mảy may tạp niệm nào sinh khởi.

[Chứ không phải là niệm tham, niệm sân rồi cuối cùng đến là các niệm quá khứ, niệm vị lai. Những cái này không phải là ác niệm vì nó là trung tính. Nó là trung tính thì lão Cư sĩ Lý Bình Nam nói làm sao nhỉ, cư sĩ Yên nhỉ? ‘Khi tâm dấy khởi một vọng niệm là nghiệp nhân của một lần luân hồi’. Vậy thì suốt ngày 24 tiếng bạn xem bạn bao nhiêu lần vọng niệm? Thôi tôi cứ nói là không ác nữa, nhưng chỉ cần trung tính thôi].

## Kết quả

### 1- Thành danh - Đỗ tiến sĩ

Ba năm qua như thế, ông vừa được 50 tuổi, vào niên hiệu Vạn Lịch thứ hai triều đình mở kỳ thi hội là năm Giáp Tuất là 1574, (ba năm đấy).

Quan thủ phụ là Trương Giang Lăng, sau khi kết thúc kỳ thi liên dò hỏi những người đồng hương để tìm người làm thầy dạy cho con mình. Có người tiến cử Du Tịnh Ý, quan thủ phụ liền cho người mời ông đến kinh đô làm thầy dạy cho con mình.

Khi nghe Du Tịnh Ý kể và việc mình đã làm, quan thủ phụ hết sức kính trọng đức độ và phẩm hạnh của ông, liền dựa theo quy định để giúp ông được vào học ở trường Quốc học.

Vào niên hiệu Vạn Lịch thứ tư, năm Bính Tý (năm dương lịch là 1576, tức là 6 năm sau đấy), ông dự kỳ thi hương tại kinh đô, trúng tuyển Cử nhân, sang năm sau lại đỗ tiếp Tiến sĩ.

## *2- Tìm được con trai thất lạc.*

Ngày nọ ông đến ra mắt quan nội giám họ Dương, ông này gọi 5 đứa con nuôi ra chào (bởi vì quan thái giám toàn con nuôi thôi vì họ muốn nuôi để họ nghỉ lúc về già họ có chỗ nương nhờ).

Những người con trai này được họ Dương nhận từ khắp nơi về nuôi, xem như con mình và lấy đó làm niềm vui cho tuổi già.

Du Tịnh Ý chợt nhìn thấy trong số đó có một đứa chừng 16 tuổi, dung mạo dường như quen thuộc lắm liền hỏi quê quán. Đứa trẻ đáp:

- Con người tỉnh Giang Tây, thừa nhỏ đi chơi lên nhâm thuyền buôn gạo nên không về được nhà. Còn tên họ ngày ấy với tên làng xóm thì chỉ còn nhớ mờ mờ tượng tượng mà thôi.

Du Tịnh Ý nghe thấy vậy hết sức ngỡ vực, liền bảo nó cởi giày ra để xem trong lòng bàn chân trái, quả nhiên có 2 nốt ruồi rất rõ. Ông mừng quá hét lớn:

- Ôi con tôi đây rồi!

## *3- Vợ hết mù.*

Quan nội giám họ Dương cũng hết sức kinh ngạc, lập tức cho đứa trẻ ấy về chỗ cư ngụ. Ông hỏi hỏi báo tin cho vợ, vợ ông mừng quá ôm con khóc lớn, đến nỗi máu từ trong mắt tuôn ra giàn giụa. Đứa con cũng khóc, nâng niu khuôn mặt mẹ mà thè lưỡi liếm máu mắt cho mẹ. Không ngờ lúc ấy bỗng nhiên 2 mắt bà sáng lại, nhìn thấy rõ ràng.

#### 4- Cuộc sống hết bản hàn

Du Tịnh Ý mừng thương lẫn lộn không còn muốn làm quan nữa liền từ biệt Trương Giang Lăng trở về quê nhà. Quan thủ phụ Trương Giang Lăng quý trọng nghĩa khí của Du Tịnh Ý gửi biếu nhiều quà tặng và với một số tiền lớn để tiền ông về quê.

#### 5- Con cháu đều đông đủ thành danh.

Về quê nhà ông càng nỗ lực làm việc thiện nhiều hơn nữa. Con trai ông sau đó lập gia đình và sinh được 7 người con, tất cả đều học hành đỗ đạt thành danh.

Du Tịnh Ý ghi chép lại sự việc của mình gặp Thần Bếp cũng như quá trình sám hối sửa lỗi để răn dạy mà giáo dục con cháu về sau. Ông sống an ổn khỏe mạnh đến tuổi già, về sau thọ đến 88 tuổi. Người đời ai cũng cho rằng đó là do ông chân thành làm nhiều việc thiện nên chuyển được báo ứng trở thành tốt đẹp.

\*\*\*

[Đây là hết bài Du Tịnh Ý gặp Táo Thần. Bài này là tôi trích từ tác phẩm “chuyển họa thành phúc” – Chuyển ngữ: Cư sĩ Nguyễn Minh Tiến.

Các bạn phải nhớ là các bạn phải xuất phát từ tâm, còn nếu như vẫn cứ làm từ sự thì cũng giống y như Du Tịnh Ý thì về sau Hòa thượng nói rằng Du Tịnh Ý nhưng thật ra là chúng ta đây, bạn cứ ngẫm lại xem, cái gì cũng có hết.

Cuộc đời chúng ta là phàm phu ấy. Nó tối y như là đêm 30 tết. Nhưng mà ta gặp được pháp của Hòa Thượng, gặp được câu truyện ‘Du Tịnh Ý Ngộ Táo Thần Ký’ này. Bắt đầu từ đây nó sẽ là cái ánh sáng để ta nương vào đây để chúng ta tu tập, thì chúng ta sẽ thành tựu. Vâng.

Hôm qua cũng có chia sẻ với các bạn về câu truyện về Thần núi Nhạc Đế mà gặp được gặp được ai ạ? Giới sư Nguyên Khê, đó ạ. Khi gặp được giới sư Nguyên Khê, thì cuối cùng là được Giới sư thọ giới cho rồi là làm học trò. Thế thì Thần núi Nhạc Đế gặp được Giới sư đây là, đây là gì ạ, nhân duyên; Đến khi nghe Giới sư giảng mà hiểu được thì đây là thiện căn, và cuối cùng y giáo phụng hành được thì cuối cùng thành tựu, thì đây chính là phước đức.

Chúng ta cũng vậy, gặp được pháp HT là nhân duyên, bạn có lòng tin và hiểu được lời HT giảng nói là thì đây chính thiện căn, bạn y giáo phụng hành được thì đây là phước đức. Bạn đủ cả ba thiện căn, phước đức, nhân duyên, bạn chắc chắn sẽ thành tựu.

Vâng ạ, chúng ta sẽ đi đến phần giảng của Hòa Thượng. Đây ạ.

*Xin các bạn lưu ý: Xen kẽ với những lời HT giảng là lời tôi chia sẻ thêm. Tuy nhiên nếu bạn nào ko xem file pdf mà chỉ nghe qua file MP3, MP4 thì sẽ khó phát hiện, cho nên để có thể phân biệt được đâu là lời HT giảng, đâu là lời tôi chia sẻ thêm, xin mời các bạn dowload file pdf từ Facebook, Zalo, Viber **CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC** để theo dõi. Những lời giảng của HT là chữ Times New Roman màu đen, còn những lời tôi chia sẻ thêm được đặt trong ngoặc vuông và màu xanh hòa bình.*

Kính mong các bạn hoan hỉ.

\*\*\*

Năm nào cũng thế, chỗ nào cũng thế, cũng đều thấy Hòa Thượng chúc chúng ta là: **“Không làm các việc ác, mỗi năm được bình an. Siêng làm các việc lành, Hằng năm được như ý”**.

Có nghĩa là gì? Khi bạn không làm các việc ác, thì mỗi năm được bình an là họa không tới; Nhưng mà khi bạn siêng làm các việc lành, thì năm năm được như ý, tức là phước tới. Phước đến và họa đi. Còn nếu chỉ không làm các việc ác thì bạn được bình an, nhưng phước không đến.

Chúng ta bắt đầu nghe HT giảng về bài Du Tịnh ý gặp táo thần]:

*“Người học Phật, người tu hành luôn tự cho mình rằng rất lương thiện, người khác nhìn thấy bạn cũng rất tuyệt vời, mỗi ngày làm một số việc thiện, nói lời hay, làm việc thiện.*

*Du Tịnh Ý năm xưa cũng giống như vậy, thế nhưng cả đời ông nghèo cùng thất vọng. Ông tự cho rằng: mình cũng hành thiện, chưa hề làm qua việc ác gì. Sao ông trời lại giáng cái quả báo này, thật là không công bằng.*

*Táo Thần rất từ bi. Biết ông là người có học, nên chỉ dạy cho ông. Ông có thể tiếp nhận. Ông có thể phản tỉnh, nên Táo thần mới thị hiện nói với ông.*

[Đây! Cái rất khó ở phàm phu chúng ta là liệu mình có thể tiếp nhận không? Mình có thể phản tỉnh không? Thì người ta mới nói.

Hôm qua các bạn đã nghe cái bài chia sẻ **“Xa người nhân, hại vô cùng, tiểu nhân đến, trăm việc hư”**. Vì sao? Vì người nhân từ, thiện tri thức nói với bạn, bạn không nghe thì thôi, thiện tri thức đành A DI ĐÀ PHẬT đi, chứ còn bây giờ làm thế nào. Thì khi thiện tri thức đi, thì lập tức ác trí thức đến, “tiểu nhân đến, trăm việc hư”. HT giảng tiếp]:

*“Hành vi của ông giống như là thiện, nhưng ý nghĩ của ông thì quá ác. Bản thân ông không hề tự phản tỉnh, bởi vì ông có ý niệm ác, có ác ý. Nên những việc thiện mà ông làm đều không phải chân thật. Trời đất quỷ thần giám sát ông từ mồng một tháng giêng đến 30 tháng chạp, không có một việc thiện nào là thật, toàn là giả, phô diễn làm cho người ta thấy. Đó là giả thiện không phải là chân thiện.*

[Không phải thiện thật. Bởi vì không thể xuất phát từ cái tâm.

Ví dụ phóng sinh nhưng không có tâm từ bi. Trong bếp vẫn cứ tha hồ sát sinh hại mạng.

Ví dụ nói rằng là: Phải kính trọng những giấy có chữ. Không được sử dụng, nếu cần thì phải đốt đi. Bởi vì giấy có chữ thời xưa là học đạo thánh hiền mà. Thì cuối cùng là mồm thì nói như thế, nhưng mà học trò cùng cả lớp dùng để gói bọc đồ, hoặc là dán lên cửa, không hề có để tâm gì, thì đây chỉ có phô trương mà thôi.

Thế rồi là nói rằng ta là không tà dâm, rồi ví như Lỗ Nam Tử. Thì Táo thần chỉ ra luôn là đây là không có điều kiện, chứ còn nhìn thấy gái mất vẫn cứ sáng lên, thì đây là không có điều kiện, bởi vì tất cả đều xuất phát từ ý.

Ngồi một mình thì toàn là những niệm: nào là tham, nào là dâm, nào là đồ kỵ, nào là ghen ghét. Rồi nào là tìm cách trả thù người, rồi nào là niệm quá khứ, niệm vị lai, không có cái niệm nào được niệm thiện cả. Cho nên tất cả những cái kia làm chỉ là giả thiện thôi hay là còn gọi là cầu danh].

*Táo thần báo cho ông điểm này, ông mới chợt nhận ra và mới thật sự hiểu ra.*

[Riêng mà khi đọc chuyện Du Tịnh Ý gặp Táo thần này, tôi cũng chợt hiểu ra và ngộ ra vô cùng nhiều. Vì biết là mình học Phật pháp mà hời hợt

ngoài da. Cho nên không biết được việc quan trọng lắm, là thực sự bạn phải hạ thủ công phu từ cái tâm này. Phải hiểu là “*Nhất thiết phước điền bất ly phương thốn*”, có nghĩa là gì là tất cả ruộng phước điền của bạn không có rời cái tâm, tất cả đều từ tâm này mà ra. Vậy mà bạn không bắt đầu sửa từ tâm mà chỉ làm từ sự. Không có một tác dụng gì cả. Giật mình, chứ không có trước đây cũng, nào là cũng đi phóng sinh; nào là mỗi một lần rồi Pháp hội cũng đi, cúng dường, rồi cũng hò hét ghê lắm. Hò hét là Niệm Phật rồi các thứ đây ạ, to lắm. Thế nhưng mà cái tâm này toàn nghĩ về mình, toàn nghĩ cho mình, toàn sân hận, toàn thị phi, toàn tham lam, toàn ích kỷ. Cho nên cái bài này tôi tâm đắc vô cùng, đây là tết thứ 2 tôi chia sẻ với các bạn. Nhưng lần này nói rất kỹ.

HT giảng tiếp]

*Người tạo tác ác nghiệp thì không sợ. Chỉ sợ là không thể quay đầu, sợ không thể giác ngộ. Chịu quay đầu, chịu giác ngộ đều được cứu. Cá nhân như vậy. Gia đình như vậy, xã hội quốc gia, thế giới đều cùng một đạo lý.*

*Hiện nay kiếp nạn hiện tiền mọi người đều biết, kiếp nạn này có cứu được không? Chắc chắn cứu được. [Đó]! Bắt đầu cứu từ đâu vậy. Bắt đầu cứu từ nhân tâm. Từ tâm con người. Bắt đầu cứu từ trong tâm mình, tâm của mình nhất định phải làm một cuộc chuyển đổi, đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ thì liền được cứu. Hy vọng mọi người chúng ta phải nghiêm túc, phải nỗ lực, phải sửa chữa lỗi lầm, không những bản thân được độ mà còn giúp người khác. Đây mới là công đức cực lớn.*

[Đấy ạ! Mỗi một người chúng ta phải tự coi nỗ lực mà sửa đổi mình không những bản thân được độ mà còn giúp đỡ người khác. Đây mới là công đức cực lớn.

Vì sao giúp đỡ người khác? Bạn nhớ Thầy Thái có giảng và Hòa thượng cũng có giảng: Ai là người phá hoại Cổ Hán văn? Người học mà không hành. Còn nếu như mà mình học mà không hành, mà không làm, thì mình là người phá hoại Phật pháp lớn nhất. Thà rằng đừng học còn hơn. Vì học rồi mà vẫn cứ tham sân si mạn, vẫn cứ tranh giành với người, vẫn cứ tạo ác thì đây là biểu pháp rất xấu, khiến mọi người không dám theo học Phật pháp, học Nho giáo. Vì họ sẽ nghĩ chẳng biết anh tu kiểu gì, mà sao anh ác thế, rồi họa cứ đến âm ỉ, vậy thì còn ai dám theo để học nữa đây ạ?

Trong một bộ Kinh Đức Phật có giảng: Điều Bà Đạt Đa cũng xem như là Bồ tát đây các bạn ạ. Ông đã từng học Phật Pháp, ông đã từng trong tăng

đoàn, ông đã từng lãnh đạo tăng chúng, ông đã từng ngồi thiền định và ông đã từng thấy, ra nhập được các cảnh trời. Vậy tại sao ông còn làm cái việc hại Phật? Và bây giờ ông vẫn ở dưới địa ngục, để làm gì. Để biểu pháp cho tất cả các chúng sinh chúng ta là đây: làm ác hại Sư trưởng của mình đi, thì cuối cùng quả báo địa ngục đây và bây giờ vẫn đang ngồi đây, để biểu pháp cho chúng ta thấy].

\*\*\*

Vâng ạ, thời gian đã hết, bài chia sẻ của chúng ta tạm dừng ở đây. Câu chuyện về Du Tịnh ý chắc chúng ta phải 1 buổi nữa ạ. Hôm trước tôi nghĩ chỉ mất 2 buổi nhưng đến bây giờ thì chắc là phải 1 buổi nữa ạ.

Chúc bạn sang năm mới  
Tu hành dụng từ tâm  
Phước sẽ tự tìm đến  
Họa ắt rời đi xa

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào bài học ngày mai – Xin cảm ơn